

DRIE SUBTIELE SIGNALLEN

Bij biddag voor gewas en arbeid

Geef ons vandaag het brood dat wij nodig hebben – zo luidt de vierde bede van het 'Onze Vader'. Althans, in de versie van de Nieuwe Bijbel Vertaling. Die versie klinkt misschien een beetje onwennig. Vooral omdat we in de praktijk nog de oude versie gebruiken. Maar zo'n nieuwe vertaling heeft als voordeel dat je er weer eens nieuw naar luistert. Ik wijs u op drie woordjes: *ons* – *vandaag* – *nodig*.

Ons – Jezus leerde ons dus bidden in het meervoud. Niet: 'Geef *mij* het brood dat *ik* nodig heb.' Dat leert de tijdgeest ons: een ik-gerichtheid. Wij leven immers in een tijdperk van individualisme. Nu is individualisme niet alleen maar slecht. Maar het kan doorschieten. En dat doet het in onze cultuur van 'ieder voor zich'. Maar waar mensen het 'Onze Vader' bidden, daar ontstaat weer een gemeenschap. Een gemeenschap van mensen die zich verantwoordelijk weten voor anderen, en dus ook voor degenen die het minder hebben: 'geef óns...'

Vandaag – ook zo'n veelzeggend woordje. Want wie het goed tot zich door laat dringen, ziet dat we dus niet vragen om zekerheid tot *na ons pensioen*. We bidden ook niet dat onze boterham *voor de komende jaren* zeker wordt gesteld. Nee, vandaag is genoeg. Het 'Onze Vader' biedt ons dus geen Zwitserlevengevoel. Maar het woordje 'vandaag' leert ons om ons niet al te krampachtig zorgen te maken voor de dag van morgen of overmorgen.

Nodig – we bidden om wat we nodig hebben, niet om een overmaat aan geld of goederen. Reclameboodschappen praten ons zo'n overmaat wel aan. De commercie is namelijk niet gericht op onze behoefte, maar op het kweken van *nieuwe* behoeften. De markt moet immers blijven draaien! Daarom speelt het marktdenken in op onze zucht naar meer, meer, meer. Maar het 'Onze Vader' leert ons bezinning op de vraag: wat heb ik nu echt nodig?

Ons – *vandaag* – *nodig*. Wij leven in een maatschappij waarin voedselbanken bittere noodzaak zijn, maar waarin tegelijk topsalarissen worden betaald die soms 15 % per jaar stijgen. Een samenleving waarin Nederlanders van allochtone afkomst nog steeds veel moeilijker werk vinden dan autochtone Nederlanders. Een samenleving waarin vereenzaming door sociaal isolement en *burnout* door overbelasting rondt epidemische vormen aannemen. Voor zo'n samenleving bevatten de woorden van Jezus drie subtiele signalen. Signalen dat het anders moet. Wie deze woorden oprecht *bidt* gaat er ook *werk* van maken.

Piet van Die